

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษาความล้มเหลวระหว่างความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาและความพากเพียในครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียนโรคชาลัสซีเมีย โดยใช้ทฤษฎีความพร่องในการดูแลตนเองของ ไอเรียม

ลักษณะของประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ มารดาที่มีบุตรอายุระหว่าง 3-6 ปี บุตรได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรค เบต้า ชาลัสซีเมีย เมเจอร์ (thalassemia major) และมารับการตรวจที่คลินิกผู้ป่วยเด็กโรคเลือด แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลมหาชานครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาแล้วอย่างน้อย 3 เดือน มารดาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในครอบครัวกันบุตรป่วยและสามี เข้าใจและลืมสารภาษาไทยได้ดี ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ 2536 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ 2537 ได้ประชากรทั้งสิ้น 40 ราย

สถานที่ศึกษา

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่คลินิกผู้ป่วยเด็กโรคเลือด แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลมหาชานครเชียงใหม่ ซึ่งมีบริการตรวจและติดตามผลการรักษาโรคทางระบบโลหิตที่มีความผิดปกติทางพันธุกรรมทุกวันอังคาร วันพุธและวันศุกร์ เวลา 9.00 – 11.00 น.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบล้มภาษณ์ ประกอบ

ด้วย 3 แบบ ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลลสชีเมีย และแบบวัดความพากลุกในครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของมารดา ได้แก่ อายุ จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร ลักษณะครอบครัว รายได้ของครอบครัว วิธีเลี้ยงค่ารักษาพยาบาล ปัญหา การเงินของครอบครัว สถานที่อยู่อาศัย และแหล่งประโภชั้นที่ให้ความรู้

1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเด็ก ได้แก่ อายุ เพศ ลำดับที่ของบุตร และระยะเวลาในการเจ็บป่วย

ตอนที่ 2 แบบวัดความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลลสชีเมีย เป็นเครื่องมือผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับพลังความสามารถ ความสามารถและคุณสมบัติขั้นพื้นฐานที่ล้วนองตอบต่อความต้องการการดูแลตนเองของบุตรวัยก่อนเรียน โรคชาลลสชีเมียทั้ง 3 ด้าน โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายทางบวก 29 ข้อ และข้อความที่มีความหมายทางลบ 1 ข้อ แบ่งข้อคำถามได้ดังนี้ ด้านความต้องการการดูแลตนเองของบุตรโดยทั่วไป จำนวน 4 ข้อ ด้านความต้องการการดูแลตนเองของบุตรตามพัฒนาการ จำนวน 9 ข้อ ด้านความต้องการการดูแลตนเองของบุตรตามการเนียงเบนของสุขภาพ จำนวน 17 ข้อ โดยแบบวัดมีแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แรงจูงใจในการดูแลบุตรของมารดา โดยถ้าความเห็นของมารดา เกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจในการดูแลบุตร มีจำนวน 4 ข้อ คำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต 5 ระดับ (Likert type scale) โดยให้คะแนนตั้งแต่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือมารดาไม่เห็นด้วยเลย

กับข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลบุตรหรือ
ลักษณะของบุตรตามข้อนี้

ให้คะแนน 5

เห็นด้วยเล็กน้อยหรือมารดาเห็นด้วยบ้างเล็กน้อย
กับข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลบุตรหรือ
ลักษณะของบุตรตามข้อนี้

ให้คะแนน 4

เห็นด้วยปานกลางหรือมารดาเห็นด้วยก็คงที่กับ ข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลบุตรหรือ ลักษณะของบุตรตามข้ออันนี้	ให้คะแนน 3
เห็นด้วยมากหรือมารดาเห็นด้วยส่วนใหญ่กับ ข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลบุตรหรือ ลักษณะของบุตรตามข้ออันนี้	ให้คะแนน 2
เห็นด้วยมากที่สุดหรือมารดาเห็นด้วยทั้งหมดกับ ข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลบุตรหรือ ลักษณะของบุตรตามข้ออันนี้	ให้คะแนน 1
ส่วนที่ 2 การสนับสนุนการดูแลบุตรและการดูแลตนเองของบุตรที่เกิดจากการเจ็บป่วยและการรักษาเป็นการประจำความพึงปร่องในการดูแลบุตรซึ่งเกิดจาก การที่มารดาไม่สามารถสนับสนุนต่อความต้องการในการดูแลตนเองของบุตร ทั้งในเรื่องการดูแลตนเอง โดยทั่วไป การดูแลตนเองตามพัฒนาการ และการดูแลตนเองตามการเบี่ยงเบนของสุขภาพ มีจำนวน 26 ข้อ คำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคริท 5 ระดับ โดยให้คะแนนเป็นสองกรณี คือ กรณีผู้ป่วยเด็กมีความต้องการในการดูแลตนเอง ให้คะแนน พฤติกรรมมารดาดังนี้	
ไม่เคยทำเลยหรือมารดาไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย นาน ๆ ทำครั้งหรือมารดานาน ๆ กระทำพฤติกรรมนั้น บ้าง เป็นบางครั้ง	ให้คะแนน 5
ทำบ้าง ไม่ทำบ้างพอ ๆ กันหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นแทบทุกครั้ง	ให้คะแนน 4
ทำบ่อยหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นแทบทุกครั้ง ทำประจำหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง	ให้คะแนน 3
สำหรับกรณีผู้ป่วยเด็กไม่มีความต้องการในการดูแลตนเอง คะแนนดังนี้	ให้คะแนน 2
ไม่เคยทำเลยหรือมารดาไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย	ให้คะแนน 1

นาน ๆ ทำครั้งหรือมารดานาน ๆ กะกำพฤติกรรมนั้น

น้ำงเป็นบางครั้ง

ให้คะแนน 2

ทำบ้างไม่ทำบ้างพอ ๆ กันหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นพอ ๆ กัน

ให้คะแนน 3

ทำบ่อยหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นแบบทุกครั้ง

ให้คะแนน 4

ทำเป็นประจำหรือมารดากระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง

ให้คะแนน 5

สำหรับค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาที่ได้จากการสัมภาษณ์แปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.00-1.49	ไม่มีความพร่องในการดูแลบุตร
1.50-2.49	มีความพร่องในการดูแลบุตรน้อย
2.50-3.49	มีความพร่องในการดูแลบุตรปานกลาง
3.50-4.49	มีความพร่องในการดูแลมาก
4.50-5.00	มีความพร่องในการดูแลบุตรมากที่สุด

การคิดคะแนนความพร่องในการดูแลบุตรของมารดา โดยรวมได้จากการรวม

คะแนนจากแบบสัมภาษณ์ทั้งสองส่วนซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 30-150 คะแนน โดยถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 30-90 คะแนน หมายถึง มารดาไม่มีความพร่องในการดูแลบุตรอยู่ในระดับต่ำ และถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 91-150 คะแนน หมายถึง มารดา มีความพร่องในการดูแลบุตรอยู่ในระดับสูง

3. แบบวัดความผาสุกในครอบครัว เป็นแบบประเมินการรับรู้ถึงความผาสุกในครอบครัวของมารดาที่ คัลล์เดลล์ (Caldwell, 1988) ได้พัฒนาขึ้นมาจากการแบบสอบถามความเครียดในครอบครัวที่เข้าสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1983 และบุพงษา ภูษะคราม (2533) ได้แปลเป็นภาษาไทยและนำมาใช้

เครื่องมือนี้เป็นแบบประเมินการรับรู้ถึงชีวิตครอบครัวในปัจจุบันของมารดาใน 3 ด้าน มีจำนวนทั้งหมด 42 ข้อ โดยมีข้อความในคำถามทางบวก 20 ข้อ ทางลบ 22 ข้อ แบ่งข้อคำถามดังนี้

3.1 ด้านโครงสร้างของครอบครัว ประกอบด้วย 4 หัวข้อคือ

3.1.1 ความเครียดของสมาชิกในครอบครัว

จำนวน 3 ข้อ

3.1.2	ความพึงพอใจในครอบครัว	จำนวน 3 ชื่อ
3.1.3	แรงสนับสนุนในครอบครัว	จำนวน 6 ชื่อ
3.1.4	ความผูกพันกลมเกลียวในครอบครัว	จำนวน 4 ชื่อ
3.2	ด้านการดำเนินบทบาท ประกอบด้วย 5 หัวข้อคือ	
3.2.1	ความชัดแจ้งในบทบาท	จำนวน 3 ชื่อ
3.2.2	บทบาทที่มีมากเกินไป	จำนวน 2 ชื่อ
3.2.3	ความลงสัยคลุมเครือในบทบาท	จำนวน 5 ชื่อ
3.2.4	บทบาทที่ไม่มีล่วงร่วม	จำนวน 4 ชื่อ
3.2.5	การเตรียมพร้อมในบทบาท	จำนวน 2 ชื่อ
3.3	ด้านความเประบ้างของครอบครัว ประกอบด้วย 2 หัวข้อคือ	
3.3.1	อาการทางกายภาพล้มเหลวทั้งบุคคลและสังคม	จำนวน 6 ชื่อ
3.3.2	ความพึงพอใจในชีวิต	จำนวน 4 ชื่อ

การให้คะแนนความผิดปกติในครอบครัวได้แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของมารดา ตามข้อคำถามนั้น มีจำนวน 25 ข้อ ก่อ

ข้อ 1-25 โดยแบ่งออกเป็นชั้นความทึ่มความหมายทางลบ จำนวน 13 ช้อคือ ข้อ 1, 3, 5, 8, 10, 11, 14, 16, 17, 20, 21, 24 และ 25 และชั้นความทึ่มความหมายทางบวก จำนวน 12 ช้อคือ ข้อ 2, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 15, 18, 19, 22 และ 23 คำอุบ เป็นมาตราล้วนประมาณค่าของลิเคริท 6 ระดับ ให้คะแนนตามความคิดเห็นดังนี้

ชั้นความทึ่มคิความหมายทางบวก	ชั้นความทึ่มคิความหมายทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6
เห็นด้วยปานกลาง	5
เห็นด้วยเล็กน้อย	4
ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย	3
ไม่เห็นด้วยปานกลาง	2
ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง	1

ส่วนที่ 2 ปฏิกริยาของมารดาและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในบ้าน มีจำนวน 17 ข้อ คือ ข้อ 26-42 โดยแบ่งเป็นข้อความที่มีความหมายทางลบจำนวน 3 ข้อ คือ

ข้อ 38, 40 และ 42 และข้อความที่มีความหมายทางบวกจำนวน 14 ข้อ คือ ข้อ 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 และ 41 คำตอบเบื้องมาตราล้วน
ประมาณเดาของลิเดอร์ท 6 ระดับ ให้คะแนนตามความน้อยครึ่งของการเกิดสถานการณ์ ดังนี้
สถานการณ์ที่มีความหมายทางบวก สถานการณ์ที่มีความหมายทางลบ

เกือบตลอดเวลา	6	1
น้อยมาก	5	2
น้อยครึ่ง	4	3
เป็นครึ่งคราว	3	4
ไม่เคยเป็นส่วนมาก	2	5
เกือบจะ ไม่เคยเลย	1	6

สำหรับค่าเฉลี่ยของคะแนนความผ้าสุกในครอบครัว คิดค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.00-1.99	ไม่มีความผ้าสุกในครอบครัว
2.00-2.99	มีความผ้าสุกในครอบครัวน้อย
3.00-3.99	มีความผ้าสุกในครอบครัวปานกลาง
4.00-4.99	มีความผ้าสุกในครอบครัวมาก
5.00-6.00	มีความผ้าสุกในครอบครัวมากที่สุด

คะแนนความผ้าสุกในครอบครัวโดยรวม มีค่าอยู่ระหว่าง 42-252 การคิดคะแนนเชือ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 42-147 คะแนน หมายถึง ความผ้าสุกในครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ และ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 148-252 คะแนน หมายถึง ความผ้าสุกในครอบครัวอยู่ในระดับสูง

การคาดความเที่ยงตรงและความเชื่อมโยงเครื่องมือ

- แบบวัดความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาเด็กวัยก่อน เรียนโรมารัลซีเมีย
ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำไปตรวจหาความตรง เชิงเนื้อหา โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์
พยานาลผู้เชี่ยวชาญทางทฤษฎีการพยาบาลของ ไอเร็ม 2 ท่าน อาจารย์พยานาลผู้เชี่ยวชาญทาง
การพยาบาลภูมิภาคเชียงใหม่ 2 ท่าน และพยานาลประจำการผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลภูมิภาค

เวชศาสตร์ 1 ท่าน หลังจากนี้ได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นกับมารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลลีเมียที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจำนวน 10 ราย หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลลีเมีย 0.73 และในการวิจัยจริงที่มีกลุ่มประชากร 40 ราย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

2. แบบวัดความผาสุกในครอบครัว เครื่องมือวัดการรับรู้ถึงความผาสุกในครอบครัวนี้ คอลล์แวลล์ (Caldwell, 1988, p.409) กล่าวว่า มีความตรงเชิงประจักษ์ (face validity) และแต่ละข้อคำถาม พัฒนามาจากคำนิยาม (definition) ส่วนการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือนี้ คอลล์แوالล์ (Caldwell, 1985 cited in Caldwell, 1988, p.411) ได้ค่าลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก เท่ากับ 0.90 บุพรา ภูษะราม (2533) ได้นำเครื่องมือนี้ไปศึกษาภัณฑ์ป่วยเด็ก โรงพยาบาลเรืองเม็ดเลือดขาวเฉียบพลัน ชนิดลิมฟ์ไฟบลัส จำนวน 10 ราย และ 60 ราย ได้ค่าลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก เท่ากับ 0.93 และ 0.88 ตามลำดับ ส่วนชินฤทธิ์ แก้วบุตร (2535) ได้นำไปศึกษาภัณฑ์ป่วยเด็กกลุ่มอาการซัก จำนวน 30 ราย และ 80 ราย ได้ค่าลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก เท่ากับ 0.86 และ 0.92 ตามลำดับ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้วิจัยได้นำแบบวัดความผาสุกของครอบครัวนี้ไปสัมภาษณ์มารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลลีเมีย ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจำนวน 10 ราย ได้ค่าลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก เท่ากับ 0.96 และในการวิจัยจริงที่มีกลุ่มประชากร 40 ราย ได้ค่าลัมประลิทช์และฟ้าของครอนบาก เท่ากับ 0.85

การรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้จัดทำโดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ขอหนังสือจากคณะกรรมการสาขาวิชา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึง คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยพนักงานพยาบาล แผนกผู้ป่วยนอก และหัวหน้าพยาบาลห้องตรวจเด็กโรคเลือด เพื่อขอ

อนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินการเด็กวัยก่อนเรียนโรคชาลลสชีเมีย

2. ศึกษาทางเบียนประวัติของผู้ป่วยเด็กที่มาตรวจที่คลินิกผู้ป่วยเด็กโรคเลือด แผนกผู้ป่วยนอกแต่ละวัน จากทะเบียนประวัติ และจากการซักถามพยาบาลประจำการของแผนก เลือกมาตรการผู้มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้เป็นกลุ่มประชากร

3. พนบหมายในวันที่พำนุกรมารดาตรวจที่คลินิกผู้ป่วยเด็กโรคเลือด แผนกผู้ป่วยนอก โดยระหว่างรอตรวจ ซึ่งอาจเป็นก่อนหรือหลังผู้ป่วยเด็กได้รับการซั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง และวัดอุณหภูมิของร่างกาย ผู้วิจัยเข้าไปแนะนำตัว สอน datum ข้อมูลเพิ่มเติม ถ้ามีคุณสมบัติตามที่กำหนด ซึ่งจะงวัดถูกประสิทธิภาพวิจัยและขอความร่วมมือในการวิจัย

4. เมื่อมารดาผู้ป่วยเด็กยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการสัมภาษณ์ ตามลำดับ คือ ล้มภาษณ์ตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความพึงพอใจของมาตรการในกรณีผลบุตรวัยก่อนเรียนโรคชาลลสชีเมีย และแบบวัดความผาสุกในครอบครัว ใช้เวลาล้มภาษณ์มาตราตั้งสั้นรายละ ประมาณ 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical package for social science/personal computer) ซึ่งได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้ คือ

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 แจกแจงความถี่และอัตราการอยู่อาศัยของข้อมูลส่วนบุคคลของมาตรการ ได้แก่ อายุ จำนวนบุตร ลักษณะครอบครัว รายได้ของครอบครัว วิธีเลี้ยงค่ารักษาพยาบาล ปัญหาการเงินของครอบครัว

1.2 แจกแจงความถี่และอัตราการอยู่อาศัยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเด็ก ได้แก่ เพศ ลำดับที่ของบุตร

1.3 คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของมาตรการ ได้แก่ อายุ จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษา

- 1.4 คำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเด็ก ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการเจ็บป่วย
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพร่องในการดูแลบุตรของมารดาเด็กวัยก่อนเรียน โรคชาลัสซีเมีย โดยรวมและรายด้าน
3. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความผิดปกติในครอบครัวโดยรวมและรายด้าน
4. คำนวณค่าลัมป์ Pearson's product moment correlation coefficient) ระหว่างตัวแปรทั้งหมด ได้แก่
 - 4.1 ความพร่องในการดูแลบุตรของมารดา กับความผิดปกติในครอบครัว โดยรวม และรายด้าน
 - 4.2 ความพร่องในการดูแลบุตรของมารดา กับปัจจัยพื้นฐาน คือ จำนวนบุตรที่ได้รับการศึกษาของมารดา ระยะเวลาในการเจ็บป่วยของบุตร จำนวนบุตรของครอบครัว รายได้ของครอบครัว